

УДК 658.5

Сухорольська Т. – ст.гр. БФМ-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УМОВАХ КРИЗИ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Машлій Г.Б.

Одним з найбільш важливих аспектів діяльності будь-якого підприємства, що динамічно розвивається, є інвестування. Інвестування – це процес реалізації найбільш ефективних форм вкладення капіталу, спрямованих на розширення економічного потенціалу підприємства.

Питання залучення інвестицій стало останнім часом найактуальнішим для економіки України. Держава нині не в змозі забезпечити надходження такого обсягу коштів, який необхідний для зростання валового внутрішнього продукту. Інвестиційний потенціал вітчизняного приватного сектору ще дуже низький для здійснення великих інвестиційних проектів. Це стосується як українських банків, так і інших фінансових організацій. На сьогодні більшість з них згодні фінансувати лише короткострокові проекти, вартість яких відносно невелика. Однак більшість українських підприємств потребують корінної реконструкції та переоснащення, для чого необхідні десятки і сотні мільйонів доларів.

Криза безпосередньо вплинула на інвестиційний бізнес у всьому світі. Інвестори недооцінили ризики, понесли великі витрати і будуть довго перебувати у шоковому стані. Була зруйнована індустрія інвестиційних банків й не виключено, що виникнуть нові форми організації інвестиційного бізнесу. При цьому спостерігатиметься посилення впливу органів державного регулювання.

Основними напрямками розвитку українського інвестиційного бізнесу до кризи були такі: венчурне інвестування, інвестування коштів залучених від фізичних осіб в акції, облігації та банківські депозити, інвестування пенсійних коштів. Проте в результаті кризи кожний з цих напрямків зазнав суттєвих втрат. Внаслідок падіння ринку нерухомості виникли проблеми у сфері венчурного інвестування. Фізичних осіб вже не можна вважати перспективними інвесторами.

В умовах глобальної фінансово-економічної кризи, закінчення якої не можна чітко спрогнозувати, перед інвестиційним бізнесом України постає проблема виживання. Учасникам ринку, спільно з органами державної влади, потрібно виробити нову парадигму існування інвестиційного бізнесу як сфери надання інвестиційних послуг для задоволення потреб держави, компаній, реального сектора економіки та домашніх господарств.

Світова практика свідчить, що після кризи перевага в першу чергу надається короткостроковим фінансовим інструментам, зокрема, державним облігаціям і векселям. Значним попитом також користуються банківські депозити. По мірі стабілізації економічної ситуації починає розвиватися пряме інвестування, і лише після цього спостерігаються підвищення активності на фондовому ринку та у сфері будівництва, активізація масового інвестора.

Тому сьогодні особливо значущим є професіоналізм учасників ринку. Необхідно запроваджувати нову систему ризик-менеджменту та ефективні механізми оцінки активів. При цьому потрібно, щоб біржовий ринок цінних паперів працював, насамперед, в інтересах інвесторів. Запроваджуючи антикризові заходи, вкрай важливо враховувати та не допускати помилок зарубіжних ринків.